

En Pere Capallera i el seu fill Jesús, fotografiats amb l'autocar Bedford de l'empresa R. Mas.
fotografia del Sr. Lluís Capallera.

Per protegir l'invent i assegurar-se'n la comercialització durant una bona temporada, en Pere Capallera i Prats presentà un estudi a l'Oficina de Patents a Madrid el dia 12 de febrer de 1942 i el 10 de desembre de 1942 tenia la concessió de la patent per 20 anys i el nom amb què el comercialitzaria: GASÒGENS CAPALLERA.

Els Gasògens Capallera van estar muntats en el Ford T que la família Capallera tenia. També van estar muntats en algun autocar de l'empresa R. Mas de Vidreres.

Amb la millora de la situació econòmica, va venir la decadència i el desús dels gasògens. Des de la seva aplicació sempre van presentar més problemes que els automòbils que funcionaven únicament amb gasolina. Per exemple, la potència d'un gasogen era

inferior a un sistema alimentat amb gasolina, ocupaven més espai i augmentava el pes del vehicle (un equip de gasogen podia arribar a pesar uns 300 kg). Tot i així, no els podem treure la seva part d'importància dins de l'automoció, ja que són un capítol de la història de l'automòbil.

Per finalitzar l'escrit, vull agrair al Sr. Lluís Capallera el fet de facilitar-me la informació necessària per elaborar aquest escrit sobre els Gasògens Capallera, a en Raül Kosidlo, per haver-me deixat consultar el seu arxiu inesgotable, i al meu germà Narcís, qui m'ha animat a escriure aquest episodi de la història tècnica de Vidreres.

Lluís Gascones Clarió (5001 171)